Temps Ordinari - Vint-i-setè diumenge

Per Administrador el dg., 02/10/2016 - 09:00

Ha 1,2-3.2,2-4
2 Tm 1,6-8.13-14
Lc 17,5-10

Arrencar moreres...moure muntanyes?Arrencar moreres i plantar-les al mar...Si no aprofundim en la manera que Jesús té d'expressar-se, i no intentem captar el significat de les seves gràfiques imatges i vives expressions, i ens quedem en la literalitat, podem caure en **la ingenuïtat o en la broma fàcil**. L'evangeli de Mateu parla també de "moure muntanyes".
Evidentment **l'autèntica fe no ens mourà** mai a demanar això i, per altra banda no crec que, si ho demanéssim, ho aconseguiríem.

Coses grans!
Però sí que és veritat que **la fe porta a fer coses grans**. I és que la fe no és solament una creença en un Déu que és totpoderós. La fe és, sobretot, **una gran confiança, una adhesió, una comunió amb la bondat de Déu**, el nostre Pare-Mare que ens ha donat el seu Fill i que ens comunica l'Esperit. I aquesta confiança i adhesió al nostre Déu**, al que Ell és**, és també, evidentment, adhesió **al que Ell desitja:** instaurar el seu regne, el seu projecte sobre la humanitat..
I **aquesta fe sí que fa coses grans, meravelles**. Més grans i més admirables que arrencar moreres per plantar-les al mar! Perquè com hem dit, la fe és entrar en comunió amb Déu, amb el que Ell és, amor i bondat. I l'amor i la bondat busca fer la més gran meravella: **el bé als altres.**

Enmig del nostre món!
L'home i la dona de fe enmig del nostre món, **estimen, busquen** i **treballen** per un món més just i més humà, per la pau de les consciències i la reconciliació entre les persones, per animar i encoratjar els decebuts, per donar fermesa i esperança als qui pateixen qualsevol mena de dolor, per ser efectivament solidaris amb les necessitats dels altres.
I això**, enmig d'un món** en el que hi ha tant d'egoisme, d'ambició de posseir, d'afanys individualistes, de terribles injustícies, **el sol fet** que hi hagi persones que tinguin plena confiança en el que Déu és i vol, ja és una gran meravella, molt més que el trasllat d'una morera o d'una muntanya.

El do de la fe
I avui i sempre cal fer aquells petició senzilla dels deixebles**: "Senyor**, **augmenteu-nos la fe!"** perquè, en definitiva, la fe és **un do**, un regal de Déu. La fe no s'adquireix a base d'esforços mentals o voluntaristes. La fe el Senyor ens l'augmenta quan nosaltres reconeixem **la nostra petitesa**, les nostres febleses i amb senzillesa l' hi demanem. El profeta Habacuc ens ha dit: « *l'home de esperit orgullós se sentirà insegur, però el just viurà de la fe».*
Fàcilment nosaltres tenim tendència a **posar-nos medalles** després d'una bona acció. Per això el Senyor ens diu que, fem el que fem de bo, **no és mèrit nostre**, ha estat una obra d'Ell **a través nostre**. El que nosaltres fem no és més que **no posar obstacles** a la seva acció.
La fe és un tresor que ens ha estat confiat, com ens ha dit Pau, i que hem de guardar **amb la força de l'Esperit Sant** que viu en nosaltres.

"**Senyor, augmenteu-nos la fe!"**

ETIQUETES
FE MÈRIT